

چکیده:

اصولاً منابع انسانی با ارزش‌ترین منابع طبیعی یک کشور است و در برخی کشورها، مهم‌ترین و تنها منبع رشد (اقتصادی)، منابع انسانی و توسعه مهارت‌ها و آموزش رفتارها و انگیزه‌های آنها شناخته شده است. منابع انسانی هم در بعد انسانهای تصمیم‌گیر برای جامعه و هم در بعد کارکنان در بخشهای اقتصادی کشور از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. لذا هرگونه مطالعه و پژوهش در راستای سنجش و اصلاح بهره‌وری این نظام، کوششی مؤثر در ارتقاء سطح کیفیت عملکرد نیروهای انسانی در سطح سازمانها محسوب می‌گردد. هدف اصلی این پژوهش، اولویت بندی عوامل مؤثر بر بهره‌وری منابع انسانی شامل عوامل فردی، شغلی، محیطی و سازمانی در شرکت آب و فاضلاب استان قزوین با استفاده از فنون تصمیم‌گیری چند شاخصه می‌باشد. روش تحقیق برحسب گردآوری داده‌های توصیفی و از نوع تحلیلی - کاربردی است و بوسیله تحلیل مطالعات کمی و از طریق تکمیل پرسشنامه انجام گرفته تا نقش آنها تعیین گردد و به منظور اولویت بندی عوامل از روش AHP استفاده شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها علاوه بر شاخص‌های آمار توصیفی، از آزمونهای t و مدل M.A.D.M استفاده گردید. جهت سنجش روایی این پرسشنامه از اعتبار وابسته به محتوا استفاده شد و پایایی پرسشنامه با توجه به آلفای کرونباخ ۰/۹۶ تعیین و مورد تأیید قرار گرفت. نتایج این پژوهش بیانگر آن است که عوامل فردی موثرترین عامل در افزایش بهره‌وری می‌باشند و می‌توان این چنین استنباط کرد که این عامل در بهره‌وری منابع انسانی نقش بسزایی دارد. نتایج این پژوهش می‌تواند به شناخت و تدوین برنامه‌های اجرایی و طرح‌های لازم برای بهبود بهره‌وری و همچنین جهت ارتقاء بهره‌وری و استفاده از ظرفیت موجود به جای ایجاد ظرفیت جدید کمک شایانی نماید.

کلمات کلیدی: بهره‌وری، منابع انسانی، تصمیم‌گیری چند شاخصه